

24 Ιουλίου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΛΛΩΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5568).

- Ποινή — Πλαστογραφία κατά παράβαση των άρθρων 331, 333(δ) και 335 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 (δύο κατηγορίες) — Κυκλοφορία πλαστού εγγράφου κατά παράβαση των άρθρων 339 και 335 του Κεφ. 154 (μία κατηγορία) — Κλοπή κατά παράβαση των άρθρων 255 και 262 του Κεφ. 154 (πέντε κατηγορίες) — Απόσπαση χρημάτων διά ψευδών παραστάσεων κατά παράβαση των άρθρων 366, 367, 297 και 298 του Κεφ. 154 (πέντε κατηγορίες) — Βεβαρμένο ποινικό μητρώο — Επιβολή συντρέχουσων ποινών φυλάκισης δύο χρόνων στην πρώτη κατηγορία, δύο χρόνων στην δεύτερη κατηγορία και από ένα χρόνο σε κάθε μια από τις υπόλοιπες κατηγορίες — Επικυρώθηκαν από το Εφετείο. 5 10
- Ποινή — Επιμέτρηση — Προηγούμενες καταδίκες — Πρέπει να είναι ολοκληρωμένες για να λαμβάνονται υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής.
- Ποινή — Αποτρεπτική ποινή — Εξατομίκευση — Δεν πρέπει να υπονομεύει ή να καταστρέφει τον αποτρεπτικό χαρακτήρα της ποινής. 15
- Ο εφεσείων στις 20 Οκτωβρίου 1988 υπέγραψε αίτηση για δα-νειοδότηση για την αγορά αυτοκινήτου με το σύστημα ενοικιαγο-ράς από την Λαϊκή Τράπεζα χρησιμοποιώντας άλλο όνομα από το δικό του και δίνοντας άλλο αριθμό δελτίου ταυτότητας από τον πραγματικό αριθμό. Επίσης υπέγραψε το συμβόλαιο ενοικιαγοράς με το ίδιο όνομα που υπέγραψε την αίτηση και δίνοντας τα ίδια στοιχεία της αίτησης. Αργότερα ο εφεσείων ενεπλάκη σε τροχαίο δυστύχημα με το προαναφερόμενο αυτοκίνητο το οποίο επισκευά-σθηκε σε γκαράζ αλλά ο εφεσείων δεν ενδιαφέρθηκε να το παραλάβει. Από έρευνες που έγιναν προέκυψαν τα γεγονότα από τα οποία στοιχειοθετήθηκαν τα διαπραχθέντα αδικήματα για τα οποία ο εφεσείων παραδέχθηκε ενοχή. 20 25
- Η έφεση εστρέφεται εναντίον των ποινών και βασιζόταν πάνω σε δύο λόγους: 30

1. Ωρισμένες από τις προηγούμενες καταδίκες δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη διότι ο εφεσείων καταδικάστηκε από το Δικαστήριο μετά την διάπραξη των κατηγοριών 1 και 2 και
- 5 2. Οι ποινές ήταν έκδηλα υπερβολικές για τον λόγο ότι στις υπό έφεση κατηγορίες επιβλήθηκαν μεγαλύτερες ποινές από τις άλλες κατηγορίες που συνεπάγονται την ίδια ανώτατη ποινή φυλάκισης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση και απεφάνθηκε ότι:

- 10 1. Ορθά ελήφθησαν υπόψη οι προηγούμενες καταδίκες καθότι ολοκληρώθηκαν πριν την καταδίκη στην παρούσα έφεση.
- 15 2. Δεν υπάρχουν περιθώρια επέμβασης στο θέμα της υπερβολής της ποινής για τον λόγον που επικαλέστηκε ο εφεσείων όταν η ποινή που επιβάλλεται είναι ορθή. Το όλο θέμα σχετίζεται με τα γεγονότα της κάθε κατηγορίας και την σοβαρότητα τους.
- 20 3. Οι ποινές σε υποθέσεις που ενέχουν το στοιχείο της απάτης πρέπει να έχουν αποτρεπτικό χαρακτήρα ο οποίος δεν πρέπει να εξουδετερώνεται από την εξατομίκευση της ποινής.
4. Η υπόθεση *Βαρνάβα ν Αστυνομίας* την οποία επικαλέστηκε ο εφεσείων διαφοροποιείται από την παρούσα υπόθεση.
5. Κάτω από τις περιστάσεις δεν υπάρχουν περιθώρια επέμβασης καθότι οι επιβληθείσες ποινές δεν είναι ούτε νομικά εσφαλμένες ούτε έκδηλα υπερβολικές.

25

Η έφεση απορρίπτεται.

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Βαρνάβας ν Αστυνομίας (1984) 3 C.L.R. 349

Έφεση εναντίον Ποινής.

- 30 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Ανδρέα Αντωνίου Ιωάννου άλλως Μουσικό ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 21.1.1992 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 11907/90) σε δύο κατηγορίες για πλαστογραφία κατά παράβαση των άρθρων 331, 333 (δ) και 335 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, μία κατηγορία
- 35 για κυκλοφορία πλαστού εγγράφου κατά παράβαση των άρθρων 339 και 335, του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 πέντε κατηγορίες για κλοπή κατά παράβαση των άρθρων

255 και 262 του Κεφ. 154 και πέντε κατηγορίες απόσπασης χρημάτων δια ψευδών παραστάσεων κατά παράβαση των άρθρων 366, 367 και 297 και 298 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από Γλ. Μιχαηλίδη, Α.Ε.Δ. σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 2 χρόνων στην πρώτη και δεύτερη κατηγορία και ενός χρόνου στις κατηγορίες 3 - 13.

5

A. Χειμώνας και Στ. Στυλιανού, για τον εφεσείοντα.

A. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

10

Cur. adv. vult.

A. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος με τη δική του παραδοχή σε 13 κατηγορίες. Η πρώτη για πλαστογραφία, η δεύτερη για κυκλοφορία πλαστού εγγράφου, η τρίτη επίσης για πλαστογραφία, πέντε κατηγορίες για κλοπή, οι κατηγορίες 4, 6, 8, 10 και 12 και πέντε κατηγορίες απόσπασης χρημάτων διά ψευδών παραστάσεων, οι κατηγορίες 7, 9, 11 και 13.

15

Τα γεγονότα της υποθέσεως όπως φαίνονται στην απόφαση του πρωτόδικου δικαστή είναι ότι ο εφεσείων κατάγεται από το χωριό Γερακιές και επαγγέλλεται τον οδηγό. Στις 25 Οκτωβρίου 1988 ο Κώστας Χρίστου, υπάλληλος του Οργανισμού Χρηματοδοτήσεως της Λαϊκής Τράπεζας Λεμεσού, κατάγγειλε στην Αστυνομία ότι στις 20 Δεκεμβρίου 1986 ο εφεσείων αγόρασε ένα αυτοκίνητο Χίλμαν με αριθμό εγγραφής HU 958 με το σύστημα της Ενοικιαγοράς. Για την αγορά του αυτοκινήτου αυτού ο εφεσείων είχε υπογράψει αίτηση με το όνομα Ανδρέας Γαβριήλ ενώ το πραγματικό όνομα αυτού είναι Ανδρέας Αντωνίου άλλως Μουσικός και έδωσε τον αριθμό 628299, ως εκείνο του δελτίου ταυτότητας του, ενώ το πραγματικό δελτίο ταυτότητας του φέρει αριθμό 636079. Η αίτηση εγκρίθηκε και υπογράφηκε συμβόλαιο ενοικιαγοράς. Ο εφεσείων υπέγραψε το συμβόλαιο αυτό ως Α. Γαβριήλ και με τα στοιχεία που έδωσε στην αίτηση. Στη συνέχεια έγιναν οι

20

25

30

35

5 σχετικές διαδικασίες για την ολοκλήρωση της αγοραπωλησίας αυτής. Αργότερα ο εφεσείων, με το προαναφερόμενο αυτοκίνητο ενεπλάκει σε τροχαίο δυστύχημα. Μεταφέρθηκε το αυτοκίνητο στο γκαράζ, επισκευάστηκε και ο ιδιοκτήτης του γκαράζ ζήτησε να πληρωθεί, αλλά ο εφεσείων δεν έδειξε κανένα ενδιαφέρον για να το παραλάβει. Ως αποτέλεσμα ο μάρτυρας αυτός έδωσε το αυτοκίνητο σε κάποιον Σιώφερο από τη Λεμεσό για να το τοποθετήσει στο κατάστημά του.

10 Από τις διεξαχθείσες εξετάσεις προέκυψαν τα γεγονότα από τα οποία στοιχειοθετούνται τα αδικήματα για τα οποία ο εφεσείων παραδέχθηκε ενοχή.

15 Ο πρωτόδικος δικαστής αφού ανέλυσε τις διάφορες αρχές που βγαίνουν από τις αποφάσεις του Δικαστηρίου αυτού ως προς τα θέματα τα σχετιζόμενα με την επιμέτρηση της ποινής και αφού άκουσε τις προηγούμενες καταδικές του εφεσείοντα επέβαλε σ' αυτόν δύο χρόνια φυλακή στην πρώτη κατηγορία, δύο χρόνια στη δεύτερη και από 20 ένα χρόνο σε κάθε μια από τις υπόλοιπες κατηγορίες, οι ποινές να συντρέχουν.

Τα προηγούμενα αδικήματα του εφεσείοντα είναι τα ακόλουθα:

	1. 18.8.87	Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας
Αρ. Υπόθεσης 37669/86
25	1η Κατηγορία	Κλοπή - 8 μήνες φυλακή με τριετή αναστολή.
	2η Κατηγορία	Κακόβουλη ζημιά - 8 μήνες φυλακή με τριετή αναστολή.
30	3η Κατηγορία	Απόπειρα κλοπής - 8 μήνες φυλακή με τριετή αναστολή.
	2. 18.8.87	Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας
Αρ. Υπόθεσης 37670/86

1η Κατηγορία Κλοπή βενζίνης -

2η Κατηγορία Κακόβουλη ζημιά -
Λήφθηκε υπόψη στην προηγούμενη
υπόθεση.

3. 18.8.87 Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας 5
Αρ. Υπόθεσης 20947/86

1η Κατηγορία Κλοπή -

2η Κατηγορία Κακόβουλη ζημιά-
Λήφθηκε υπόψη στην προηγούμενη
υπόθεση. 10

4. 18.8.87 Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας
Αρ. Υπόθεσης 36171/86

Απόπειρα διάπραξης ποινικού αδικήματος, είδη κλο-
πής.

Λήφθηκε υπόψη στην υπόθεση Επαρχιακού Δικαστη- 15
ρίου Λευκωσίας υπ' αριθμό 37660/86.

5. 18.8.87 Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας
Αρ. Υπόθεσης 36172/86

Απόπειρα διάπραξης ποινικού αδικήματος και κακό- 20
βουλη ζημιά.

Λήφθηκε υπόψη στην υπόθεση Επαρχιακού Δικαστη-
ρίου Λευκωσίας υπ' αριθμό 37669/86.

6. 18.8.87 Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας
Αρ. Υπόθεσης 36173/86

Απόπειρα διάπραξης ποινικού αδικήματος και κακό- 25
βουλη ζημιά.

Λήφθηκε υπόψη στην υπόθεση Επαρχιακού Δικαστη-

2 Α.Α.Δ. Ιωάννου άλλως Μουσικός ν. Αστυνομίας Α. Λοΐζου, Πρ.
ρίου Λευκωσίας υπ' αριθμό 37669/86.

7. 18.8.87 Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας
Αρ. Υπόθεσης 36174/86 Κλοπή και κα-
κόβουλη ζημιά.

5 Λήφθηκε υπόψη στην υπόθεση Επαρχιακού Δικαστη-
ρίου Λευκωσίας υπ' αριθμό 37669/86.

8. 18.8.87 Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας
Αρ. Υπόθεσης 37668/86

Κλοπή.

10 Λήφθηκε υπόψη στην υπόθεση Επαρχιακού Δικαστη-
ρίου Λευκωσίας υπ' αριθμό 37669/86.

Εναντίον των ποινών που του επεβλήθησαν ο εφε-
σείων καταχώρησε την παρούσα έφεση η οποία συζητήθη-
κε από τον ευπαίδευτο συνήγορό του πάνω σε δύο ουσια-
στικά λόγους: Ο πρώτος ήτο ότι δεν έπρεπε να ληφθούν
15 υπόψη ορισμένες από τις προηγούμενες καταδίκες διότι ο
εφεσείων καταδικάσθηκε από το Δικαστήριο μετά τη διά-
πραξη των κατηγοριών 1 και 2 στο κατηγορητήριο ενα-
ντίον των οποίων περιόρισε το παράπονο στην έφεση
20 αυτή. Και ο δεύτερος ότι οι ποινές είναι έκδηλα υπερβολι-
κές διότι δεν έπρεπε εν πάση περιπτώσει να επιβληθεί
ποινή μεγαλύτερη από εκείνη που επεβλήθηκε στις άλλες
κατηγορίες μια και η ανώτατη ποινή που προβλέπεται από
το νόμο είναι η ίδια.

25 Έχει εξακριβωθεί ότι τα προηγούμενα του εφεσείοντα
τα οποία ελήφθησαν υπόψη και για τα οποία έχει γίνει το
παράπονο ότι εσφαλμένα ελήφθησαν υπόψη, διεπράχθη-
σαν πολύ πριν τη διάπραξη των αδικημάτων που συνι-
στούν τις κατηγορίες 1 και 2 και η καταδίκη έγινε πριν
30 την καταδίκη του στην παρούσα έφεση.

Έχουμε την άποψη ότι ορθά ελήφθησαν υπόψη. Εάν η
διάπραξη ενός αδικήματος λάβει χώραν πριν από τη διά-

πραξη του δεύτερου αδικήματος και η καταδίκη για το αδίκημα αυτό ολοκληρώθηκε πριν τη δεύτερη καταδίκη, η πρώτη καταδίκη αποτελεί προηγούμενο που μπορεί να ληφθεί υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής που θα επιβληθεί στη δεύτερη υπόθεση. Ασφαλώς εάν δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία και δεν έχει καταδικαστεί ένας κατηγορούμενος σε τέτοια περίπτωση ισχύει το τεκμήριο της αθωότητας και επομένως καίτοι εκκρεμεί η υπόθεση δεν πρέπει αυτή να ληφθεί υπόψη ως προηγούμενο εφόσον δεν υπάρχει και καταδίκη.

Ως προς το θέμα της υπερβολικής ποινής και ότι εσφαλμένα επεβλήθη η ποινή δύο ετών στις κατηγορίες 1 και 2, ενώ στα άλλα αδικήματα αντικείμενο των άλλων κατηγοριών, που συνεπάγονται την ίδια ανώτατη ποινή τριών ετών φυλάκισης επεβλήθη μικρότερη, νομίζουμε ότι δεν υπάρχουν περιθώρια για το Δικαστήριο αυτό να επέμβει. Το όλο θέμα σχετίζεται με τα γεγονότα της κάθε κατηγορίας και τη σοβαρότητα αυτών αλλά όταν στο τέλος της ημέρας η ποινή που επεβλήθηκε είναι ορθή, το Δικαστήριο αυτό δεν επεμβαίνει.

Αδικήματα που ενέχουν το στοιχείο της απάτης είναι σοβαρά διότι υπονομεύουν τις συναλλαγές και τις δοσοληψίες μεταξύ των πολιτών. Έχει δε τονισθεί από το Δικαστήριο τούτο σε σειρά αποφάσεων ότι οι ποινές σε τέτοιες περιπτώσεις πρέπει να είναι αποτρεπτικού χαρακτήρα, όταν δε ένα δικαστήριο αντιμετωπίζει την επιβολή ποινής σε περιπτώσεις που από τη φύση τους απαιτούν αποτροπή, τότε η εξατομίκευση της ποινής δεν μπορεί να έχει τέτοια επίδραση εις την ποινή που θα επιβληθεί ώστε να υπονομεύεται ή να καταστρέφεται ο αποτρεπτικός χαρακτήρας της ποινής.

Κρίνουμε ότι κάτω από τις περιστάσεις το Δικαστήριο τούτο δεν έχει περιθώρια να επέμβει διότι οι επιβληθείσες ποινές δεν είναι ούτε εσφαλμένες κατά νόμο ούτε έκδηλα υπερβολικές. Ο δε κατηγορούμενος έχει βεβαρυμένο ποινικό μητρώο.

5 Η υπόθεση *Βαρνάβα ν. Αστυνομίας*, (1984) 3 C.L.R. 349 την οποία επικαλέσθηκε ο ευπαίδευτος συνήγορος του εφεσείοντα διαφοροποιείται. Είναι φανερό ότι η υπόθεση εκείνη εστρέφεται γύρω από το θέμα κατά πόσο εάν είχε αναφερθεί η εκκρεμούσα υπόθεση στο Δικαστήριο και λαμβάνετο υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής θα επιβάλ-
λετο συντρέχουσα ποινή φυλάκισης ή ποινή φυλάκισης της οποίας η ημερομηνία θα άρχιζε σε μεταγενέστερο χρόνο. Τέτοιο δεν συμβαίνει στην προκειμένη έφεση.

10 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτε-
ται.

Η έφεση απορρίπτεται.